

ת"פ 2619/04/13 - מדינת ישראל נגד נאדר ג'דבאן

בית משפט השלום בעכו

29 ינואר 2015

ת"פ 2619-04-13 מדינת ישראל נ' ג'דבאן

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
נאדר ג'דבאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מר אלדן דנינו מתמחה מפמ"ח

הנאשם - בעצמו

הסנגור - עו"ד נאג'י עאמר, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

עפ"י עובדות כתב האישום, בשנת 2007 המתלון ביצע עבודות חשמל עבור הנאשם אלא שהמחאות שנמסרו ע"י האחרון לתשלום החוב בסכום של 12,000 ₪ לא כובדו, ובעקבות כך החל המתלון בנקיטת הליכי גבייה כנגד הנאשם.

ביום 18.1.10 התקשר הנאשם למתלון ואיים עליו לשרוף אותו ואת משפחתו ורכביו אם לא יבוטלו הליכי הגבייה, וזאת במטרה להניע את המתלון להפסיק את הליכי הגבייה.

תסקיר שירות המבחן:

בהתאם להחלטת בית המשפט, הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם שממנו עולה, כי הנאשם בן 44 שנים, נשוי ואב ל-5 ילדים קטינים. מאז שашתו חלתה בסרטן לפני כ-5 שנים ובשל הצורך לטפל בה וללוות אותה לטיפולים הרפואיים,

עמוד 1

מתקשה הנאשם לעבוד בצורה קבועה ויציבה וכיום הוא עובד בעבודות מזדמנות בתחום העפר והפיתוח.

אשר למעשה המיוחס לו בכתב האישום, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה עליהם. לדבריו, אמירותיו למתלונן נבעו מתוך כעס וסערת רגשות ללא כוונה אמתית לפגוע בו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו והכיר בפגיעה שגרם למתלונן. בסופו של דבר, שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע, ובשים לב לאחריות אשר נטל על עצמו ונסיבותיו הקשות בהיותו המפרנס היחיד במשפחה, ולאור כך שאשתו החולה זקוקה לתמיכה וליווי מבעלה, המליץ שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר ולהסתפק במאסר מותנה, חתימה על התחייבות כספית ותשלום פיצוי למתלונן.

טיעוני המאשימה לעונש:

לטענת ב"כ המאשימה, מעשי הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים הנוגעים לחיי המסחר התקינים וכבוד האדם וחירותו. הפגיעה התבטאה במעשיו של הנאשם אשר ביקש להתחמק מתשלום חוב בעבור עבודתו של המתלונן, וכאשר החל האחרון בהליכי גבייה נקט הנאשם בשיטת הפחדה ואיומים כלפיו על מנת להניא אותו מניסיונותיו לגבות את החוב.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שונה וטענה כי בשים לב לחומרת המעשה, מתחם העונש הראוי עומד על 12-36 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי בנסיבותיו של העניין אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לגבי העונש לאור קיומם של גורמי סיכון אצל הנאשם על רקע החומרה העולה מהמעשה שבגינו הורשע, עמדתו לגבי העדר נזקקות טיפולית, וכן העובדה כי לחובתו הרשעות קודמות בעבירת שוד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ופריצה לרכב במטרה לגנוב.

על יסוד האמור לעיל ב"כ המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל במתחם הנ"ל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני הסנגור לעונש:

הסנגור ביקש להקל עם הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן לגבי העונש. לטענתו, הנאשם יישב את הסכסוך עם המתלונן זמן קצר לאחר ביצוע העבירה, שילם לו את חובו, ובהתאם לכך המתלונן פנה למשטרה וגם לפרקליטות ימים ספורים לאחר מכן בבקשה לבטל את התלונה ולא להמשיך בהליך הפלילי נגדו.

כמו כן טען הסנגור, כי הפסיקה אליה כיוונה ב"כ המאשימה לצורך קביעת מתחם העונש הראוי אינה רלוונטית לענייננו בהיותה מתייחסת למקרים חמורים בהרבה מהמקרה דנן, או למקרים בהם מעורבים עבריינים 'כבדים' ומסוכנים. גם הסנגור ביקש להפנות לפסיקה מטעמו אשר תומכת בעמדתו לגבי העונש.

בשים לב לסילוק החוב ועמדתו הסלחנית של המתלון, וכן בשים לב לנסיבות האישיות החריגות של הנאשם, כמי שמפרנס בגפו את משפחתו המונה אישה ו-5 ילדים קטינים, וכמי שמטפל באשתו ומלווה אותה לטיפולים הרפואיים בהיותה חולת סרטן, טען הסגור כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולהסתפק במקרה זה בעונש צופה פני עתיד בלבד.

דין:

הערך החברתי העומד בבסיס העבירה הינו הפגיעה באוטונומיה ובחופש הבחירה של הפרט, וזכותו להגנה על שלמות גופו, חייו, לצד הגנה על שלוות נפשו. ביטוי לכך ניתן למצוא בדבריו של כב' השופט הנדל בע"פ 1106/11 **מדינת ישראל נגד ועקנין** (מיום 29.6.2011) לפיהם:

"בבסיסו של כל מקרה סחיטה עומד הרצון להשיג מהאחר דבר אשר בנסיבות רגילות לא היה מוכן לתת."

חומרתה הרבה של העבירה בה הורשע הנאשם טמונה בעיקר באותו רצון של העבריין להשיג את רצונו מן הקורבן בכל מחיר, כל זאת ללא מורא מהדין.

יחד עם זאת, המקרה שבפניי מגלה מצב דברים מיוחד ויצא דופן, אשר אינו מאפיין כלל את העבירות מסוג זה, באשר מדובר בעבירה שבוצעה בגין סכסוך כספי על רקע מצוקתו הכלכלית של הנאשם, ולא בסכסוך משפחתי או פלילי, כמו למשל במקרים של דרישה לתשלום דמי חסות, או תוך ניצול מיני.

יתרה מזאת, מתברר כי הדברים שהנאשם השמיע באוזני המתלון נאמרו בלהט היצרים ובזמן של סערת רגשות, וזאת בשל המצב הכלכלי הקשה בו היה שרוי באותה עת.

כמו כן, עבירה זו לא לוותה על ידי הנאשם בעבירות נוספות, ואין חולק כי הנאשם לא נקט בשום פעולה, אף לא ראשית פעולה, על מנת לממש את איומיו, ולמעשה הוא לא שב לפעול באופן דומה לאחר מכן.

זאת ועוד, העובדה כי הנאשם שילם את חובו למתלון והתנצל בפניו כשבוע בלבד לאחר המעשה - כפי שהמתלון מאשר בהודעתו - מלמדת, שמלכתחילה הוא לא חפץ לפתור את בעיותיו בסחיטה ובאיומים, ומכל מקום הוא פעל במהירות לתקן את הנזק שצפוי היה להיגרם למתלון.

יש ממש בטענת הסגור, כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה מתייחסת למקרים חמורים בהרבה מהמקרה שבפניי, ולכן מתחם הענישה אותו ציינה ב"כ המאשימה אינו מתאים לעניינו.

לעומת זאת, אפשר להתרשם כי במקרים אחרים שנסיבותיהם קרובות יותר לנסיבות תיק זה, בית המשפט הסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי, או עונש בדמות עבודות שירות כאשר הנסיבות היו חמורות יותר.

כך למשל בתיק רע"פ 7462/07 **גולן נ' מדינת ישראל** (מיום 4.9.07) נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלונן בגין עבירה דומה שבה הנאשם הטריד ואיים על מנהלת בית ספר שבו למד בנו כי ינקום בה אם תפנה לפקידת הסעד כדי להתערב בעניינו של הבן.

במקרה אחר שנידון בתיק רע"פ 2280/09 **קהא נ' מדינת ישראל** (מיום 6.2.09, מדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי אשר היה מסוכסך עם המתלונן בסכסוך כספי. הנאשם הגיע אל המתלונן כשהוא מלווה ע"י שני אנשים נוספים ואיים עליו כי ירצח אותו ויהרוס את ביתו ומשפחתו כדי להניע את המתלונן לשלם לו סכום כסף שהוא חב לו, ובהמשך לכך אף תקף את המתלונן ואיים עליו. באותו מקרה, שהוא חמור יותר מהמקרה שבפניי, נגזרו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, 9 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 4,000 ₪ וחתימה על התחייבות עצמית.

לאור כל הנסיבות והשיקולים אשר פורטו לעיל, ולאחר עיון בפסיקה - שברובה מתייחסת למקרים של ריבוי עבירות, ביצוע העבירה לצד עבירות נוספות, או נסיבות חמורות בהרבה - אני מוצאת כי מתחם העונש הראוי עשוי לנוע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר.

כידוע, בהתאם לסעיף 40ד(א) **לחוק העונשין, תשל"ז-1977** לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, רשאי בימ"ש לסטות הימנו מקום בו מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. כמו כן, לפי סעיף 40יא(1)-(2) לחוק הנ"ל, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, על בית המשפט לשקול את הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו, כמו גם הפגיעה במשפחתו.

מאז האירוע נשוא כתב האישום חלפו קצת למעלה מחמש שנים, שבמהלכן לא שב הנאשם להסתבך בעבירות נוספות ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים, באופן שמלמד על ניהול אורח חיים נורמטיבי.

כמו כן, הנאשם פעל לתיקון הפסול שבמעשיו חיש מהר וכיום יחסיו עם המתלונן הם תקינים וחיוביים.

גם הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן הרשעות ישנות, שהאחרונה בהן היא משנת 2006.

לא בכדי התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי היווה עבור הנאשם גורם מתקן ומרתיע, ולפיכך אני בדעה כי שליחתו למאסר אף אם בעבודות שירות, לא זו בלבד שלא תשרת את האינטרס הציבורי, אלא עשויה לטרפד את המאמצים שהנאשם השקיע כדי לשקם את עצמו. מאמצי השיקום באו לידי ביטוי בכך שהנאשם השכיל להפנים את חומרת מעשיו והפגיעה שהסב למתלונן, ובו בזמן דאג שלא להסתבך עוד בפליליים מאז ביצוע העבירה לפני כ-5 שנים.

בנוסף לכך, הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות תביא לפגיעה אישית וכלכלית לא מידתית בנאשם ובמשפחתו, בהיותו המפרנס היחיד של המשפחה והמטפל באשה חולת סרטן.

לפיכך, מצאתי כי יש מקום להקל עם הנאשם ולסטות ממתחם הענישה, ולתת משקל בכורה לענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

לסיום, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן, שכן האחרון הביע עמדה מפורשת, הן במשטרה והן במכתבו לפרקליטות, כי השלים עם הנאשם, קיבל את המגיע לו ממנו, ואין לו עוד טענות כלפיו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

2. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים בסך של 200 ₪ כל תשלום, החל מיום 28/3/15 ובכל 28 לחודש. אי עמידה באחד התשלומים, תביא לפירעון מיידי של יתרת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה, 29/01/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת